

Celor mai mari dușmani ai neamului românesc

Val

De aş avea putere-n mâna dreaptă
Să-i țin de ceafă, ți i-aş altoi
Cu stânga până ce m-aş răcori
Fără regret, pentru această faptă;

Le-aş da la ochi pân' duduie s-or coace,
Și dinții le-aş zbura, și trei măsele,
Ca sâmburii pe-asfalt, de corcodele,
Iar nasul, zărzărea din pumni le-aş face;

Și-n timp ce le-aş servi, cu mult nesat,
Castane repetate-n scâfârlie,
I-aş îndopa cu Dero, sau leșie,
Să n-aibe grețuri de la găinaț,

I-aş pune-apoi, pe rând, cu-n polonic,
Să-nghită numai pere mălăiețe
Și piersici scofâlcite de prin piețe,
Dând foc ușor de tot la alambic,

Ca-n miez de noapte, fără stele, Lună,
Să-i fierb natur, la piele, în chiloți,
Să înțeleagă,-ai dracului de hoți,
Că țuica se mai face și din prună!

Valeriu Cercel